

αἱ δὲ τοὶ τάχα μῦθοι ὀχλοῦνται γλαφυροῖσι
καὶ μὲν ἄρα μετὰ τῆσι· οὐδ' αὐτέκος· ἢ ἐμοὶ αὐτῆ
ἔθαι· ἐν ταῖσιν ἐργα· ἀφ' ἑσθ' ἐργαζοιο
ἀθροῦν προ ἀμακτος ἀμειλίχου· ἴπισ' ἀχαιῶν
> ῥίτει χεῖροσ' ἐνὸν ἀπο πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
χωόμενος· οἷ· δῆλον ἀδελφὸν ἐκταμὲν ἐκίετορ.
ἢ πατέρ' ἴψ' καὶ ἴδον· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἐκτοροσ' ἐν παλάμῃσιν ἔδανξ' ἐθρον ἀσφοροῦ δασ.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τῶσ' ἐν δαί λυγρῆι.
τῶ καὶ μὲν λαοὶ μὲν ὀδύεονται κατὰ ἄστυ.
> ἀρ' ἴπτον δὲ τοῖσιν ἰσορ καὶ πένθος ἔθηκεσ
ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλα σαλ βρείτῃσιν ἀγβαμυρα.
οὐ γὰρ μοι θνησίσων· λ' ἐχθρὸν ἐκ χεῖρας ὄρθεσ.
οὐδέ μοι εἶπ' ἐκ πυκνὸν ἔσσο· οἷ τῆσ' ἐκ β' αἰεῖ
μὲν μὲν μὲν μύκτασθε καὶ ἴματα δαιρυχθοῖσιν
ὡσ' ἐφατο κλαίοισ· ἐπεὶ δὲ ἀβραχόνο γυναικῶσ.
τῆσι, δ' αὐτ' ἐκ αὐτῆσ' ἀδικοῦ ἐκ ἡρχογοιο.
- ἐκτορ· ἐμοὶ θνητοῖσιν πάντων πολὺ φίλτατ' ἐπαιδο.
ἢ μὲν μοι ζωόσθεσ' ἐνὸν· φίλοσ' ἴσθασ' ἐμοῖσιν·
οἱ δ' ἄρα σὺ κ' ἠδομτο καὶ ἐν θανάτοιο πρὸ ἀΐσθι.
ἀλλοιο μὲν γὰρ παῖδας ἐμοῖσ· πόδας ὅκισ' ἀχιλλῶσ
> πρὸ μασχ' ὄμπρ' ἐκ δασ· πρὸ κ' ἀλὸσ' ἀπρ' ἔθροιο.
> ἔσσοσ' ἀμὸν· δα' ἴμερον· καὶ λήμνον ἀμυχθαλόσσοσ.
σὺ δ' ἐπ' ἐκ ἐκτορ τυχλῶσ' ταρὰ κ' ἐκ χάλκωσι.
πολλὰ ῥ' ἐσθ' ἐκ ἐκτορ· ἐμοῦ πρὸσθ' ἐκ ἐκτορ